

บทความ ความเหมือนที่แตกต่างของคำว่า ครู

นำเสนอเมื่อ : 21 ก.ค. 2552

บทความ

ความเหมือนที่แตกต่างของคำว่า ครู

ก่อนอื่นต้องขอขอบคุณท่านที่เปิดอ่านบทความนี้ และผู้เขียนขออธิบายว่าในเนื้อหาบทความนี้ ผู้เขียนไม่ได้มีอคติที่ไม่ดีต่ออาชีพครู หรือมีเจตนาอารมณ์อันก่อให้เกิดให้ผู้ประกอบอาชีพครูต้องหมิ่นเหม่ในวิชาชีพ ซึ่งผู้เขียนก็ประกอบสัมมาอาชีพครูเช่นกัน หากแต่เป็นครูผู้ประชาสัมพันธสื่อสารมวลชน ในอีกอาชีพ

ผู้เขียนมีความศรัทธาในอาชีพครู ปฏิบัติในอาชีพมาด้วยดีตลอดและไม่มีพฤติกรรมอันเสื่อมเสียในเกียรติยศและชื่อเสียงของคำว่า ครู ผู้เขียนไม่ได้จบการศึกษาในสายครู เช่น คบ. หรือ ศษ.บ. หรือ กศ.บ. ไม่ได้จบเอกคณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ภาษาไทย หรืออื่น ๆ ในสายสามัญ ผู้เขียนจบด้านการบริหารธุรกิจ และทำการสอนในสถาบันการศึกษาเอกชน ซึ่งสังกัด สช. นั่นเอง หรือเรียกง่าย ๆ ว่า ครูเอกชน ผู้สอนได้มีโอกาสสอบเป็นครูโรงเรียนเอกชนและได้รับการคัดเลือกเป็นครูสถาบันดังกล่าว และทำการสอนด้วยหลักความรู้ ที่ได้ศึกษามา ทำการสอนด้วยจิตอันเป็นจิตแห่งความเป็นครูที่ฝังลึกอยู่ในจิตใต้สำนึกของผู้เขียนเอง และได้ทำการสอนนับเป็นเวลาที่นานพอ ของคำว่าครู ครู คือใคร ครู คือผู้ ประสึ ทธิ ประสาทวิทยาความรู้ ให้กับศิษย์ ครู คือผู้ แนะนำสั่งสอนศิษย์ ด้านจริยธรรมและคุณธรรม ครู คือผู้ที่ปรึกษาเสมือน บิดา มารดา ให้กับศิษย์ยามศิษย์เดือดร้อนไม่มีที่พึ่งพิง ครูคือ ผู้ชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิต และครู ก็คือ ผู้ให้นั่นเอง

แล้วใครจะจะสามารถทำงานได้ตั้งอาชีพครู
ผู้ที่มีความศรัทธาในอาชีพครูเท่านั้นถึงให้ได้ทุกอย่างเช่นนี้ เป็นผู้ที่รักการให้
เป็นผู้ที่รักการสอน เป็นผู้ที่รักการอบรม หรือว่า ครู
ท่านใดที่อ่านแล้วบอกว่าตัวเองไม่มี แต่ก็ยากที่จะปฏิเสธหากท่านเป็น ครู
ด้วยศรัทธา ในเมื่อใครอยู่ที่ไหนที่ประกอบอาชีพครูก็ต้องมีอุดมการณ์เดียวกัน
คือเป็นแรงผลักดันให้เด็กและเยาวชนได้มีความรู้นำไปประกอบสัมมาอาชีพและดำ
รงชีวิตรวมถึงพัฒนาประเทศในอนาคตข้างหน้า ครู ผู้มีอุดมการณ์เดียวกัน
ซึ่งเป็นประโยชน์สำหรับคนทั้งชาติผลิตผลิตผลได้มาซึ่งมนุษย์ผู้มีความรู้
ความสามารถมีคุณธรรมและจริยธรรม

อาชีพ ครู ที่เป็นเบ้าหลอมจิตแห่งวิญญาณของมนุษย์
กลับมีบุคคลไม่กี่คน ที่มีอิทธิพล ทำให้ครูต่างกัน แยกประเภท แยกศักดิ์ศรี
แยกฐานะ ของความเป็นครูโดยสิ้นเชิง อาทิเช่น ครูรัฐบาล ครูอัตราจ้าง
ครูบ้านนอก ครูมหาวิทยาลัย ครูเอกชน ครูพิเศษ ครูประถม
ครูมัธยม ครูบดออย ครูเทศบาล วิทยฐานะชำนาญการ ชำนาญการพิเศษ
เชี่ยวชาญ เชี่ยวชาญพิเศษ ประเภทของครูเหล่านี้ และวิทยฐานะเหล่านี้
เป็นคำตอบสำหรับผู้ประกอบอาชีพครูได้เป็นอย่างดีเลยทีเดียว

แล้วใครผู้ใดที่ไหนมาแยกประเภทครูเหล่านี้
หากแต่เป็นองค์กรผู้ควบคุมครูนั่นเองที่กำหนดคุณลักษณะ
คุณสมบัติของครูทั้งหมดเอาไว้ นี่ไม่ใช่เรื่องน่าอับใจประการใด
แต่อยากให้เห็นองค์กรผู้ควบคุมครูทั่วประเทศได้ให้โอกาส คำว่า ครู มากกว่านี้
ไม่โอนเอียงไปทางใดทางหนึ่ง มากจนเกินไปจนทำให้อาชีพครูเป็นอาชีพที่ใครๆ
ก็ไม่อยากทำ ผู้เขียนขอยกตัวอย่าง ซึ่งเป็นเรื่องของผู้เขียนเอง
ผู้เขียนเคยเป็นครูอัตราจ้างของโรงเรียนเอกชน 3 ปี
และหลักจากนั้นก็ได้รับการบรรจุต่อมาแต่การบรรจุยังไม่ถึง 5
ปีดังที่กล่าวไว้ข้างต้นผู้เขียนไม่ได้จบหลักสูตรครูโดยตรง
และไม่มีประกาศนียบัตรวิชาชีพ ซึ่งผู้เขียนสอนในระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หรือ ปวส. สายบริหารธุรกิจ
ถ้าเทียบก็คือระดับอุดมศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี
(อนุปริญญา)โดยมีความมุ่งมั่นที่จะนำความรู้ที่ได้ศึกษามาสั่งสอนศิษย์และได้ศึกษ
ษาต่อในระดับปริญญาโทในสายบริหารธุรกิจ
ซึ่งเป็นสายที่ตรงกับสายวิชาการสอนโดยไม่เบี่ยงเบนแม้แต่นิด
เฉลี่ยค่าใช่จ่ายในการศึกษา 300,000 บาท พอ 2
ปีให้หลังหลังจากที่ผู้เขียนจบการศึกษามาแล้ว
คณะผู้บริหารสถาบันได้แจ้งว่าครูท่านใดที่ไม่มีวุฒิทางด้านการศึกษาต้องไปเรียน

ต่ออีก 1 ปี ถ้าไม่อย่างนั้นแล้วก็ไม่สามารถที่จะมีสิทธิ์ ในการสอนได้
ความนั้นนั่นก็คือ

ถ้าผู้เขียนยังอยากจะทำงานในอาชีพนี้จะต้องลงทุนอีกประมาณ 20,000
บาทในการศึกษาต่ออีก 1 ปี
แต่ปัญหาอยู่ที่ว่าผู้เขียนได้ทุนเงินธนาคารในการศึกษาต่อปริญญาโทและยังใช้หนี้
ไม่หมด และต้องมาเรียนวิชาชีพเพิ่มอีก 1 ปี
ถ้าไม่เรียนก็ไม่สามารถทำการสอนได้ นี่เป็นปัญหาเพียงแค่นี้ใช้หรือไม่
แน่นอนครับ ไม่ใช่

เพราะปัญหามากกว่านั้นครับนั่นคือความแตกต่างของคำว่าครู เงิน 20,000
ถ้าเป็นประเภทของครูเอกชนอาจจะเงินที่มากโข
เลยที่เดียวอาจจะเงินเดือนตั้ง 3 เดือน หรือ 4 เดือนก็เป็นได้
แน่นอนว่าเป็นสิ่งที่ไม่น่าสนใจแน่นอน นี่เป็นแคสว่นประกอบเล็ก ๆ
ของความแตกต่างประเภทหนึ่งของ ครู
แต่สำหรับผู้เขียนเองก็คงต้องยอมรับแล้วครับว่าอาชีพที่เหมาะสมกับผู้เขียนมา
มากที่สุดคืออาชีพ ครู เพราะผู้เขียนมีความศรัทธาในอาชีพครูไม่น้อยกว่าคนอื่นใด
อีกมุมมองของความแตกต่างนั้นก็ คือ Income
ในภาษาของนักธุรกิจหรือรายได้นั่นเอง ทำไมมีความต่างกัน
ซึ่งผู้เขียนไม่จำเป็นต้องอธิบายให้ละเอียดเพราะ
ครูแต่ละประเภทจะทราบกันดีอยู่แล้ว
และที่สำคัญที่สุดคือผู้ที่ควบคุมครูที่รุ่มมากที่สุด

ท่านผู้อ่านครับไม่ใช่เรื่องง่ายที่บุคคลคนหนึ่งจะเลือกทางเดินของชีวิตทั้งชีวิตมา
เป็น ครู แต่บุคคลคนนั้นเขาเลือกเพราะหัวใจของเขา คือ ครู
ผู้เป็นหนึ่งในเสมาที่มีมุมมองที่กลาติกลาทำไปรดอยาแบ่งกันหรือกีดกันเขาได้
ยวิธีการการวิธีการหนึ่งเลย
สนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้ที่ เป็นครูได้มีโอกาสเหมือน ๆกันดีกว่า
ไม่ว่าจะเป็นเรื่องใดก็ตาม
แล้วครูจะเป็นกำลังสำคัญในการผลิตผลิตผลแห่งความเป็นมนุษย์ให้สังคมไทยใ
ดอย่างยั่งยืน

